

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Zsögöny Ilona pártfogó ügyvéd (cím) által képviselt név (cím) felperesnek, a dr. Fehér Polgár Pál osztályvezető bíró (cím) által képviselt név (cím) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. június 18. napján hozott 24.P. 25.334/2006/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 15.és 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Dr. Zsögöny Ilona pártfogó ügyvéd díját 6.000 (Hatezer) forint + 1.200 (Ezerkétszáz) forint áfa, összesen 7.200 (Hétezer-kétszáz) forintban, költségét 3.000 (Háromezer) forintban állapítja meg, amelynek kiutalásáról külön rendelkezik.

A le nem rótt 900.000 (Kilencszázezer) fellebbezési illetéket, valamint a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Sz. Városi Bíróság 4.P.2..../1988/40. és a P. Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság az 1992. november 26-án hozott 4.Pf.2...../1992/16. számú jogerős ítéletével elrendelte a felperes résztulajdonában álló ingatlan árverési értékesítését. A felperes az alpereshez 1993. január 26-án érkezett beadványában panaszt terjesztett elő a másodfokú döntéssel szemben. Az alperes az 1993. február 16-án kelt P.1993.V.27. számú levelében tájékoztatta a felperest, hogy a törvényességi óvás intézménye 1992. december 31- hatállyal megszűnt, a jogerős határozattal szemben a törvényi feltételek fennállása esetén az elsőfokú bíróságon felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. A felperes az 1993. március 12-én postára adott és az elsőfokú bírósághoz 1993. március 16-án érkezett felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az alperes az 1993. április 7-én hozott Pfv.II.2.../1993/2. számú végzésében az elkésztett előterjesztett felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította.

A felperes a 2006. augusztus 26-án előterjesztett, utóbb felemelt keresetében a Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján 130.000.000,-Ft megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Az alperes jogellenes magatartását abban jelölte meg, hogy nem továbbította az elsőfokú bíróságnak az 1993. január 26-án érkezett kérelmét, a felülvizsgálat lehetőségéről nem tájékoztatta, az utóbb benyújtott kérelmeket a korábbiakhoz nem egyesítette, az ügyében eljáró bíróságok törvénysértő határozatot hoztak. Az 1993. április 7-én hozott végzésben az alperes tévesen a Pp. 271. §-ára hivatkozott, az apasági szabályra utalás emberi méltóságát sértette. Az árverés elkerülése érdekében az ingatlan megvásárlására kényszerült, ezáltal károsodott.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen a jogellenesség hiányára, másodlagosan a kárigény elévülésére hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és megállapította, hogy a feljegyzett 900.000 forint illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen az elévülési kifogást vizsgálta, a Ptk. 324. § (1) bekezdése, 326. § (1) bekezdése a Ptk. 360. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések felhívásával. Megállapította, hogy a felperes állított károsodása a P. Megyei Bíróság 1992. november 26-án hozott jogerős ítéletével keletkezett, így a kárigény érvényesítésére nyitva álló ötéves időtartam 1992. november 26-tól 1997. november 26-ig állt fenn. Az elévülési idő nyugvására illetve félbeszakadására irányadó Ptk. rendelkezésekre utalással az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes kárigénye 1992. november 26-tól a másodfokú ítélet 1993. január 7-i átvételéig nyugodott. Ugyanígy nyugodott az elévülési idő a felülvizsgálati kérelem elutasításáig, mert ezen időszak alatt a felperes még alappal bízhatott abban, hogy nem károsodik. A felülvizsgálati kérelmet elutasító döntésből a felperes már kétséget kizáróan felismerhette, hogy elkészttség miatt a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatára már nem kerülhet sor. Az elévülés nyugvása az elévülési idő alatt következett be, az elévülés félbeszakadása nem állapítható meg, a kárigény tehát az ötéves elévülési határidő eltelte folytán 1997. november 26-án elenyészett. Az elévült követelés pedig a Ptk. 325. § (1) bekezdése szerint bírói úton nem érvényesíthető.

A kereset a Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek hiányában sem teljesíthető. Az alperes jogellenes magatartást nem tanúsított, az 1992. évi LXVIII. törvény 15. § -a értelmében az 1993. január 1-jétől hatályos Pp. 270. § (1) bekezdése szerint a korábbi törvényességi óvás intézményének helyébe a felülvizsgálat lépett. A felülvizsgálati kérelmet az akkor hatályos Pp. 272. § (1) bekezdése értelmében a határozat közlésétől számított 60 nap alatt az elsőfokú bíróságnál kellett előterjeszteni. A felperes a felülvizsgálati kérelmét a törvényi határidőn túl terjesztette elő, ezért az alperes jogsértés nélkül utasította el a kérelmet. A felperes nem bizonyította az alperes eljárása és az állított károsodása közötti okozati összefüggés fennállását sem. A felülvizsgálatra ugyanis a Pp. 275/A. § (1) és (3) bekezdése alapján csak jogszabálysértés, illetve az érdemi elbírálásra lényegesen kiható eljárási szabálysértés esetén kerülhet sor. Az pedig

nyilvánvalóan nem prognosztizálható, hogy a teljes körű felülvizsgálat eredménye a jogerős ítélet felperes által kért megváltoztatásához vezetett volna. Végül utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által kifogásolt jogszabályi hivatkozás nem téves, hiszen a kérelem elbírálásakor hatályos Pp. a felülvizsgálat szabályait a kifogásolt Pp. 270. § -tól kezdődően szabályozta. A törvény utóbbi módosításával került a Pp. 270. §-a az apasággal kapcsolatos szabályokba.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, elsődleges fellebbezési kérelmében a keresettel egyező döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását kérte a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára.

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelmet elkésztetten terjesztette elő. Az 1993. január 26-án benyújtott panasza tartalma szerint felülvizsgálati kérelem, melynek indokolása egyértelműen tartalmazza a jogsértést. Az alperes a jogi képviselő nélkül eljáró felperest nem oktatta ki a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének lehetőségéről, a kérelmet nem továbbította az elsőfokú bírósághoz. Eljárásával megfosztotta a felperest a kérelem határidőben történő előterjesztésétől. A felülvizsgálati eljárás mellőzése folytán károsodott, az okozati összefüggés a bíróságok jogsértő eljárása és a felperes kára között fennáll. Az elsőfokú bíróság a pártfogó ügyvéd kirendelése iránti kérelméről nem döntött. Az elsőfokú ítélet iratellenes és jogszabálysértő volta, továbbá a további bizonyítás szükségessége indokolja a másodlagos fellebbezési kérelem teljesítését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság döntése az elsőfokú eljárás lényeges szabályait nem sértette. A személyes költségmentesség kedvezményében részesült felperes az elsőfokú eljárásban pártfogó ügyvéd kirendelése iránti kérelmet nem terjesztett elő, ezért alaptalanul kifogásolta az erre irányuló kérelem elbírálásának hiányát. A jogvita eldöntéséhez további bizonyításra nincs szükség, az elsőfokú bíróság érdemi döntése a peradatok okszerű, a helyeses felhívott jogszabályi rendelkezések megalapozott és részletesen indokolt értékelésén alapul. Nincs tehát olyan indok, amely megalapozná a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdésének alkalmazását.

Az elsőfokú bíróság helyes ténybeli és jogi okfejtéssel állapította meg a kártérítési követelés elévülését. A kárigény érvényesíthetőségének kizártsága folytán nem vizsgálható az alperes kártérítési felelőssége. Az elsőfokú bíróság ettől függetlenül helyesen jutott arra a megállapításra, hogy a Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglalt feltételek, az alperes jogellenes magatartása, a felperes állított kára és az alperes eljárása közötti okozati összefüggés hiányában a kereset nem teljesíthető. Kétségtelen, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmét elkésztetten nyújtotta be, holott az alperes a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő alatt a személyesen eljáró felperest a kérelem előterjesztésére vonatkozó törvényi

rendelkezésekről megfelelően tájékoztatta. Eljárásjogi szabályozás hiányában az alperest nem terheli olyan kötelezettség, hogy a beadványt tartalma szerint bírálja el és annak továbbításáról hivatalból intézkedjen.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - utalva az abban kifejtett helyes indokokra is - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjáról és költségeiről az ítéltábla a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése, továbbá 5. § (2) bekezdése alapján határozott. A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket és a pártfogó ügyvéd díját a felperes személyes költségmentessége miatt a Pp. 84. § (1) bekezdés a-b) pontjai és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése értelmében az állam viseli. A pernyertes alperes perköltséget nem igényelt, ezért a másodfokú bíróság a határozathozatalt a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzte.

, 2009. május 5.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.,
a tanács elnöke

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.,
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: